

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 62.

Tolvte Session.

19de Møde.

Løverdagen den 27de October Kl. 12.

(Fortsat.)

Gad (fortsat): Dengang den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther) i det første Aar, jeg var Medlem af Thinget, indbragte et Lovforslag om at hæve Loven om Anlæggelse af den jydskke Tverbane, stemte jeg derfor, og af den Grund, jeg dengang omtalte; da der ifjor var Tale om at anlægge en Jernbane gennem Thyen og en Længdebane gennem Thyland, stemte jeg derimod paa et hvert Stadium, og jeg vilde vedblive at stemme derimod, hvad enten Loven havde faaet det Udseende, den fik, eller den havde faaet et hvilket som helst andet Udseende, naar det var blevet bestemt, at man skulde betale Banen med Statsobligationer eller garantere den med fulde 4 pCt. Det eneste Forslag af dem, der i Jernbanesager ere fremkomne i den Tid, jeg har havt Sæde her, og som jeg har givet min Stemme, det var et, der fremkom, jeg troer, fra den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 2den Valgkreds (Jagd), og som sigtede hen til, at vi skulde fremskaffe saadanne Oplysninger, at vi kunne blive enige med os selv om, hvilke Jernveie der vare af Interesse for Staten, og som vi derfor maatte understøtte; det er i Samklang med min Anskuelse, at vi nemlig først skulde blive enige om, hvilke Jernbaner der ere af virkelig Interesse for Staten, og dernæst enige om, hvormed vi som Maximum vilde bevilge dertil.

Thune: Jeg skal tillade mig et Par Ord i Anledning af hvad den ærede Minister idag har ytret. Den ærede Minister opstillede et Exempel støttet paa, at Banen til Klampenborg muligviis ikke vilde forrente sig, og sagde, naar Banen f. Ex. kun giver 3 pCt. og vi da overtage den efter det i § 4 opstillede andet Alternativ, overtage vi den for $\frac{1}{4}$ af hvad den har kostet at anlægge; jeg skal dertil bemærke, hvad jeg tidligere har svaret, at naar det viste sig, at denne Bane ikke vilde betale sig, vilde den Entrepreneur, som ønskede at forlænge Banen til Helsingør og naturligviis havde antaget, at den vilde forrente sig, erholde et Dementi med Hensyn til Foretagendet i sin Heelhed. Men lad os skrive Exemplet om og antage, at Banen forrenter sig med 4 pCt., men at det, som den ærede Minister antydede, vilde koste $4\frac{1}{2}$ pCt. at skaffe Penge tilveie, saa vilde Vedkommende i 5 Aar have tabt $\frac{1}{2}$ pCt. aarligt eller 25,000 Rd., og naar de 5 Aar vare omme, og vi vilde indløse Banen, vilde vi desuagtet have at indløse den for den fulde Værdi, den kostede, da den blev overtagen. Jeg troer derfor, at det Exempel, som den ærede Minister her har opstillet, ikke holder Stik. Hovedindvendingerne imod Planen ere allerede gjentagne Gange fremhævede, og den ærede Minister har indrømmet Berettigelsen af den ene af disse Indvendinger, nemlig den om Eneretten for vedkommende Selskab; thi en saadan Eneret, uden at der samtidigt paahviler Selskabet modsvarende Forpligtelse til at forlænge Banen til Helsingør, vil afholde alle Andre fra at gaae ind paa et saadant Foretagende, og dette Punkt forekommer mig at